

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Ivre Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De peculio Clericorum. Consilium CCCLXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

sit. *No pralati vices suas &c. Giga d. quest. 53.* quod moriente Prælato, qui fructus locaverat, quos colonus post mortem Prælati percepit, pensio solvi debeat successor in Prælatura, non heredibus aut legatariis defuncti locatoris. Et quemadmodum colonus imputatur, quod huiusmodi usufructuario beneficiato suo locatori, ante collectionem fructuum, pensionem solvit, sic ut iterum debeat successor in beneficio solvere, *Gloss. in d. c. fin. Bald. conf. 255. Abbas fecit vol. 1. Anchor. conf. 116. secundum ordinem dubiorum, Not. in c. fin. De pecul. cler. salva sua actione adversus heredem beneficiati: ita quoque sibi imputare debet Prælatus, quod non advigilaverit in urgendo emptorem, aut conductorem ad collectionem ac perceptionem, salva tamen actione adversus emptorem aut conductorem ad convertam pensionem seu pretium, quia per colonum seu conductorem factum est, quominus percepit, *l. in civil. De reg. iur.* Atque ita responsum est ad tertiam questionem.*

Eademque ratione respondetur ad quartam. Nam quamvis tempore mortis instet, vel etiam tunc venerit tempus percipiendi, & colligendi pisces ex stagnis ac vivariis; tamen nisi ipsa collectio re ipsa facta sit, nihil id proderit heredi Reverendiss. Domini Prælati sed pertinebunt ad successor in beneficio, *d. l. si pendentes, d. §. si vero ad quem.*

Ad quintam questionem, quid censendum sit de alijs redditibus, qui ex locatione non debentur, sed anni sunt, vel in pecunia, vel alijs rebus, certis diebus cedentes; dicimus inspiciendum esse diem, quo quisque redditus ceditur, quorum dies cessit & venit ante mortem Reverendiss. Domini, sub ipsius dispositione comprehendantur; non item alij, qui post mortem cedent. Hi enim respectum ad fructus non habent, sive illi percipiantur, sive non. * Et ideo in usufructuario, singulis annis conditionales sunt; quasi insit hac conditio, si cum dies illorum cederet, usufructuarius viveret, *l. in singulis De annis legat.* ideoque oporteat quaque cedente die jus capiendi seu ulum fructum durare, *l. cum in annos De annis leg.* quod dici non potest morte usufructuarii interveniente, *l. 3. §. fin. Quib. mod. usufr. amitt.*

De sextâ questione quoad fructus, quos Reverendiss. D. ante mortem suam percipiet ex fundis non locatis pecuniâ, sed sub propria familiarum suorum cultura retentis, aut partiario colono relictis, nihil dubitandum est, quin sub dictâ dispositione cadant: quia usufructuarius potissimum facit suos fructus illos, quos ex propria cultura percipit per se, seu huiusmodi colonos partiaros, *d. l. Qui sit §. prater ea de usufr.* quod in re proposita satis est, ut prædictæ facultati disponendi subijciantur.

Novissimo loco quaeritur, an tam latè perceptis fructibus, uti superius deducitur, dicta quoque retinendi ac disponendi facultas tam latè patebit & ampla erit, ut velut de lucro, sine ullo onere haberi debeant iidem fructus; si cui post mortem Reverendiss. D. ejus heres seu legatarius non teneatur ad aliqua onera; veluti alimentorum, redituum, censuum & aliorum similium? Ad quam questionem respondemus, quod quemadmodum Reverendiss. D. commodum fructuum ac pensionum

Conf. Wamef. Tom. II

percepit; ita quoque onera Abbatiae, quæ ex istisdem fructibus sustineri solebant, subterfugere nequeant illius heredes pro residua parte anni, quæ post mortem illius usque ad aliam fructuum perceptionem reliqua erit. Non enim ferendus est, qui lucram amplectitur, onus autem ferre recusat, *l. 1. §. pro secundo C. De cad. tollen.* ut in re huic proposito admodum vicina aperto jure decisum est, *in c. fin. §. porro De off. ordin. lib. 6.* quod cui ex privilegio, vel consuetudine conceduntur fructus per beneficium aliquem relictis, debeat is necessaria pro servitoribus, & ministris, atque alijs incumbendis oneribus usque ad novos redditus supportandis exhibere, ac præstare pro ratâ fructuum; cum propriis fructibus annuerari non debeat, nisi quod oneribus deductis superest, *l. 2. C. De fruct. & lit. expen. gloss. in Extravag. Ioan. xxii. suscepti, in vers. & hoc in Ecclesijs in verb. alijs De election.* Ita enim videmus quoque usu observari in collectoribus Episcoporum, qui vacantium litigiosorumque beneficiorum fructus occupant. Ex quibus omnibus facile intelligit Reverendiss. Dominus, quid statuere possit de fructibus suorum beneficiorum tempore mortis.

De peculio Clericorum

S V M M A R I U M.

Clerici quos fructus lucentur ex anno gratiæ.

1. Anni gratiæ usus & consuetudo tolerabilis.
2. Usufructuario debentur omnes fructus eo vivente percepti.
3. Pensiones debentur pro fructibus perceptis non percipiendis.
4. Pensiones successor in beneficio quando debeantur.
5. Statuti immutandi prestatas est penes statuentes.
6. Iniqui iuris impetratio adversus quos non nocent.
7. Consensu videtur qui dicit per se non stare.
8. Absens non censetur qui invitatus & vi detentus absit.
9. Penitus esse quando sufficit, etiamsi non obierint.
10. Legato reservanda sunt damna propter legationem illi illata.

CONSILIUM CCCLXXIII.

QUæ pro parte heredum seu executorum testamenti quondam Venerabilis Domini Henrici Sgraawen dum viveret Decani collegiatae Ecclesiæ Beatæ Mariæ Oppidi Bredensis, proponuntur duæ quæstiones, neque perplexam, neque difficilem nobis habere videntur resolutionem.

Quippe quod ad priorem attinet, de fructibus anni gratiæ, qui in jure Canonico Annalia vocantur, *c. Suscepti De elect. in Extravag. Ioan. xxii.* & domui mortuariæ seu heredibus defuncti Canonici pro integro anno ex die mortis, ex gratia, non jure, præstantur; et si disputari possit, an huiusmodi, sive statum, sive consuetudo Ecclesiæ seu Capituli, jure subsistat; propter quosdam novellas Pontificum constitutiones, partim limitantes, *d. c. suscepti*, partim serè per omnia abrogantes huiusmodi sive statuta sive consuetudines, *Constitutio p. V. incip. nōnis datum, conc. Trident. sess. 24. cap. 14. de reformat.* ut de cā re extat elegans Ioannis Andreæ disputatio, *in c. nemo potest De reg. iur. lib. 6 in Novella:* quia tamen de eo nulla est inter dictæ Collegiatae Ecclesiæ Canonicos, & præd-

prædictos executores controversia; & utrimque præsupponatur, consuetudinem de hoc anno gratiæ subistere, & in usu esse; ut multietiam existimant, *Frederic. de senis consil. 224. casus talis est, p. norm. in c. cum m. ferrariensis nu. 25. De constitut. huius generis statuta, & consuetudines irrationabilitate aliquâ non laborare; ut honori defuncti consulatur; & ad manum sit, unde ei iusta fieri, ejusque debita solvi possint. Eoque respectu in usu admodum frequens est, quod vacantium beneficiorum fructus non tantum pro primo, sed etiam pro pluribus annis per Papam referrentur Episcopo, aut Capitulo, c. si propter De rescript. lib. 6. quod nullâ ratione fieret, si res vel peccatum vel evidentem irrationabilitatem aliquam contineret.*

Hoc solum discutiendum est, an dictis Executoribus per Capitulum iuste, aut rationabiliter denegentur commoda, seu lucra decimarum, quæ durante dicto anno gratiæ, hoc est in mense anni octuagesimi sexti, percepta sunt? ex eo, quod præfatus Dominus Decanus commoda decimarum perceptum in mense anni octuagesimi quinti in vita perceperit; ideoque æquum non esse videatur, ut sequentis quoque mellis, quam vis durante anno gratiæ, commoda percipiat ejus domus mortuarii; ob id præsertim, quod commoda mellis & fructuum perceptorum in anno octuagesimo quinto, magis respiciant futurum, quam præteritum tempus; & ob id oneribus sequentis potius, quam precedentis anni accommodati seu imputari debere videantur, c. præsentis §. porro De officio ordin. lib. 6. nec ob id rationabile sit, dictum Decanum in uno anno bis decimas seu decimarum commoda percipere, & successori beneficii non tantum primi anni, sed etiam sequentis secundi commoda eripere: imò etiam tertij, cum secundus ad fabricam ex simili consuetudine pertineat. Cæterum cum hujus questionis resolutio dependeat ab expresse, & in hanc rem specialiter ab hinc plus quam ducentis annis facta, & hætenus semper observato statuto, dictique statuti verba ad vivum hanc rem decident; non potest iusta amplius esse questio, *L. ancilla C. de furtis*: cum per dictum statutum, non hoc tantum definitur: ex quo die hic annus gratiæ decurrere incipiat & finiat, de quo alioqui iuste dubitari poterat, an de anno corrente, & numerali; an verò emergente, initio illius ex die mortis constituto, & ad sequentes trecentos sexaginta quinque dies porrecto, quacumque parte currentis seu numeralis anni mors defuncti incidat, *Socii. Nepos consil. 56. In proposita questione vol. 3. sed insuper verba statuti disertè contineant, quod annus gratiæ decurrat à die obitus, quacumque in parte anni Canonicus decesserit, similique die aut tempore anni, quo obierit anno revolutio inclusivè, terminetur, quoque pro eo anno ipse defunctus seu ejus hæredes habebunt omnes fructus, redditus, proventus, & emolumenta quæcumque illius anni tam de corpore præbendæ suæ, quam magis decimis, quæ haberet & levaret, si viveret, & personaliter resideret; exceptis anniversariis, quotidianis distributionibus, & emolumentis Capellaniarum; & si obierit post*

festum Purificationis Mariæ, vel ipso die, aut alio quocumque die totius anni, in quo sit assignatus terminus solutionis census annui, vel decimarum magnarum aut parvarum, nomine & ex causa suæ præbendæ solvendarum, hujusmodi fructus & proventus erunt sui, & pœnariè ei cedent tamquæ vivo; & nihilominus adveniente simili die, quo obierit revolutio anno vel in fine anni cedent iteratò ei cum omni integritate ut defuncto: sic quod per receptionem fructuum de quo obierit proventium, & ab ipso vel ab ipsius hæredibus levatorum, anno gratiæ ipsius defuncti nullum præjudicium adferetur; ex ita omnem dubitationem nobis esse videtur dictorum Executorum petitio de obtinenda parte decimarum perceptarum in mense anni octuagesimi sexti, durante adhuc anno gratiæ; non obstante perceptione anni præcedentis: ob id, quod secundum expressum tenorem dicti statuti illa accipienda sit, non ut facta mortuo ex gratia, sed vivo ex juris rigore.

Ex quo etiam fructuario cedunt fructus, qui in ejus vitâ quoquo modo per ipsum aut ejus nomine percepti sunt, *L. si usufructuarius mensem in fine Quæb. mod. usufruct. amittatur*; & quidem plenius possessori beneficii etiam qui à solo separatu, horreo nondum inveci sunt, *Navarum in tract. de reddit. benef. in c. Quicquid. q. xv. p. 1. & in eius Apologia art. 14. nulla habita ratione diei, quo locatio his sive fructibus sive decimis pensio seu merces à colono, sæpè etiam diu post perceptos fructus, solvenda est: quia illa debetur pro fructibus perceptis, qui proculdubio pertinent ad eum. in ejus vitâ percepti sunt, L. defunctus De usufructu. De quo minus dubitandum est in proposito; ob id quod per contrarium subsequens dicti Capituli statutum, & aliquot retrò proximè præteritorum annorum non tantum redemptoribus seu conductoribus decimarum sit statutus criterior solvendæ pensionis seu mercedis intra festum S. Laurentij, & subsequenter diem S. Bavonis: verum etiam Canonicis residentibus idem dies cessionis, divisionis, & solutionis earundem pensionum seu pactorum. Ita quod dicti Domini Decani hæredibus satis esse debeat, quod idem Decanus mortuus sit in mense Decembri, ad hoc, ut iure & merito sustinere possint dicto D. Decano emolumenta decimarum pro anno octuagesimo quinto perceptarum realiter cessisse, non de gratia, sed de iure, etiam si forte conductores ante diem mortis ipsius debitas pensiones non solvissent, *d. l. defuncta. * Pensiones enim seu mercedes colonorum cedunt loco ipsorum fructuum, & illos representant, l. prediorum De usur. l. mercedes De petis. hæred. salter. & alij in l. fructus C. de act. empti*; quos fructus si ipsi Canonici & dictus Decanus cum illis, per se percepissent, proculdubio suos fecissent, & per consequens ad eorum hæredes iure non ex gratia pervenire debebant; stante statuto vel consuetudine, quod Ecclesia clerico beneficiato in perceptis, & necdum consumptis non succedat, *Doct. in c. 1. De pecul. cler. & in c. cum in officiis De resan.**

Atque hinc etiam est, quod si Clericus beneficio renuntiaverit vel simpliciter, vel ex causa permutationis, pensiones debitæ ratione fructuum perco-

perceptorum ante renuntiationem, debeantur renuntiantibus; non illius in beneficio successoris. *And. Aiciatus conf. 33. concurrens nu. 6. ut dies perceptionis fructuum, non solutionis inspicitur.* Idque perinde siue pensionis dies statutus sit, etiam diu post perceptionem; siue etiam ante perceptionem. *Petrus Anchor. conf. 19. subtiliter nu. 3. vers. ex quibus concludo.* Nihil enim vetat, quin ex conventionem locatoris & conductoris, anticipatio seu prerogatio pensionis seu mercedis in principio cuiusque anni, ante omnem perceptionem fructuum fieri possit, l. sed adde §. si quis cum in annum D. Locati.

Nec debet in proposito casu dictis heredibus nocere, quod dicti conductores pensiones ante mortem Decani non solverint: iniquum enim plane esset illorum moram & dicto Decano, & eius heredibus nocere, l. Non debet alteri De reg. iur. *Casertus. in his terminis conf. 214. Super primo nu. 2. vers. secundo sequeretur vol. 2. cum dictum Capitulum a priore statuto de die cessionis & solutionis in festo Purificationis per aliud subsequens statutum recedere potuerit.* 7. Ut enim statuendi, ita quoque statuti mutandi, abrogandi, derogandi, alterandi, & mutandi est potestas, l. si puelle De sponsalib. etiam si statutum auctoritate Papae esset confirmatum, c. cum accepissent De consuet. *Ioan. Andr. in c. Cui licet De reg. iur. lib. 6. Phil. Franc. in c. Constitutus in glof. v. omnis de appellat.* Usque adeo quod reformatis non reformati; praesentis non praeteriti statuti ratio haberi debeat, l. Derogatur De verb. signif. & calus, qui post reformatum statutum contingunt, decidi & definiri debeant secundum reformatum, non reformatione sublatum vel alteratum statutum, l. Leges C. de legib. Usque adeo ut si Capitulum post mortem dicti D. Decani, sublato hoc posteriore reformante statuto, iterum in usum revocasset prius illud statutum, de cessione & solutione horum emolumentorum facienda in festo Purificationis, nullus esset illius effectus adversus dictos heredes, tamquam ambitiosi & in illorum siue odium, siue praesudicium ad proprium commodum facti, l. Ambitiosa De decret. ab ord. facien. Ut etiam regulariter nova lex seu novum statutum non porrigit effectum aliquem ad praeterita, d. l. Leges.

Nec potest hoc secundum reformatum statutum sic acceptum de iniquitate redargui, ex eo, quod successor in beneficio sic in effectu tribus annis careret fructibus beneficii, si primus heredibus ex iure, secundus ipsi heredibus ex gratia domus mortuariæ; & tertius fabricæ cederet. Nam ut admittatur id aliquo modo durum videri posse; quia tamen statutum ita acceptum & scriptum est, a quo animo facti debet, l. Prospexit Qui & a quib. manuiss. Bald. eo. 173. Circa questionem nu. 11. vol. 5. *Bertrand. conf. 89. Quidam praetensi vol. 4.* Et si quae ea in parte est durities, illa alio respectu comparatur, & ad aequitatis considerationem redigitur, per hoc, quod eadem legem dictus Decanus in ingressu ad suum Canonatum seu Decanatum respectu heredium sui praecessoris, pari debuerit. Et quod successor illius etiam ingressu simili ratione id patitur; ei tamen eiusque heredibus seu domui mortuariæ per similem gratiam recompenabitur; ita ut

tantundem commodi adferre debeat annus gratiae defuncti Decani heredibus, quantum ipsi Decano prius abstulit praecessoris domus mortuaria iure ejusdem anni gratiae.

Sed nec ex consideratione defraudari seu defraudandi divini officij statutum hoc sic acceptum irrationabile dici potest: nam pro illo non defraudando, huic anno gratiae ex eodem statu subtrahuntur quotidiana distributiones, anniverfariorum commoda, & Cappellaniarum emolumenta. Cum alioqui quod per defunctum, aut defuncti heredes non exhibetur divinum officium, satis exhibetur & suppleatur per substitutos residentes: quibus, ut propter absentiam, ita per mortem alicujus Canonici, nulla est potestas intermittendi, vel diminuendi divini officij; praesentibus illius vicem suppleantibus, & velut vicariam operam praesentibus, quam seu qualem quisque Canonicus scit suis heredibus aliquando praestitum iri: ut iniquum reputare non debeant superfluitas, praestare id, quod sibi suisque heredibus servari cuperent, l. D. Quod quisque iur. & cujus contrarium in suis heredibus non essent admissuri, l. penult. C. De solut. l. si rem & pretium & ibi Gloss. in V. desideret De pet. hered. Quod autem his heredibus obijciatur, praefatum Dominum Decanum, ita semel statuisse in cuiusdam Canonici heredibus; permittit illis dumtaxat parte & petitione in pensionibus, quae debita fuerunt in festo Purificationis ex decimis perceptis in mense ante mortem suam pro anno gratiae; denegata parte & portione in decimis sequentis mellis, durante adhuc anno gratiae perceptis; ideoque hoc respectu aequum videri, ut heredes idem jus adversus se patiantur; cum poena jus iniquum dicentis vel impetrantis, etiam adversus ejus heredem extendatur, l. 3. §. quod autem Quod quisque iur. Ceterum cum de eo ex veritate facti non constet, & Capitulum iactet se per scripturam dicti Domini Decani probaturum; expectandum erit tantisper, dum id exhibeat: ut qua ratione & quomodo id factum sit dispici possit, & an nihil sit, cur id ita factum sit.

Sed praesupposito rem ita se habere, nihil id in hac re prodesse debet dicto Capitulo, adversus quod dictus Decanus nec dixit nec impetravit hoc jus, quod iniquum dicitur: sed tantum prodesse posset dictis heredibus, quibus id negatum fuit, l. 1. verb. postulante adversario & d. l. 3. §. hac poena Quod quisque iur. Et sane minus dictis residentibus Canonici; qui si quid iniqui in ea re fuit, sunt in pari iniquitatis conditione; ideoque ex sua culpa & reprehensibili facto commodum aliquod referre non debent, l. Non fraudantur Summo De reg. iur. l. itaque jullo de furti. Satis itaque est dicti statuti verba sic esse concepta, ut possint ad heredem defuncti Canonici pervenire emolumenta in effectu duorum annorum.

Ad alteram questionem, an dictum Capitulum iuste reculet seu reculare possit, dictis siue heredibus siue executoribus solutionem fructuum praebenda dicti Domini Decani pro anno censualis; ob id, quod continuationem suae residentiae non obtinuerit pro eo anno: facilis est responsio, hanc recusationem, nec jure nec ratione niti. Pri-

mo ex

mò ex eo, quòd (ut proponitur) pro parte dicti Decani, tempore per statuta Capituli ad hoc statuto, ista continuatio bis per intervallum temporis petita fuerit; & ad hanc duplicatam seu repetitam petitionem Capitulares deliberandi terminum sumplerint; & ad tertiam petitionem responderint, se quidem cupere Decanum in favore profectui, sed se rogare ut illam petat à Principe Auria-
co, aut ejus Consiliarijs; ex eo, quòd omnis ordinatio Capituli dictis Consiliarijs commissa
7 esset. * Quæ quidem responsio continet non obsecrum consensum in dictam continuationem; cum contineat absolutam contradictionem aut negationem: cum vel sola taciturnitas in eo, qui contradicere, & contradicendo actum impedire potest, pro consensu facillimè sit. *Qui tacet De reg. iur. lib. 6. Ut appellationem deferre, non illam rejicere censetur, qui appellationi desert, quatenus jus patitur, ubi. Francus in c. Sapè in 2. notabili De sent. & re iud. Lud. Rom. conf. 501. Ut declarationem nu. 4. & 15, qui dicit per se non stare quò minus consentiat, sed per alium consentire magis creditur; præsertim quando per alium non stat, aut stare non potest, quò minus consentiat; ut est in proposito. Neque enim per dictos Consiliarios stetit se constare, & non potuisse stare manifestum est. Cum enim dicti Consiliarij fuerint homines laici, & nulla sit, vel esse possit laicorù vel ordinatio, vel tractatio in rebus aut negotijs Ecclesiasticis; c. 2. De iudicijs, v. Cum laici De reb. Eccles. non alienant. c. Ecclesiam De constit. nulla potuit illorum fuisse ordinatio aut ordinandi potestas. Et ut rebus eo tempore ita in turbida administratione reipublice ferentibus, à dicto Principe, aut ejus Consiliarijs rerum Ecclesiasticarum ordinatio & tractatio usurpata fuerit; non licuit tamen dictis præsentibus Canonici fructus; qui dicto Domino Decano debebantur, sibi usurpare, & inter se dividere; & sic ex improbo facto dictorum Consiliariorum lucrum cum damno Decani percipere, d. l. Non fraudantur §. nemo, l. Alterius circumventio de reg. iur.*

Deinde cum tempore petite hujus continuationis dictus Decanus per captivitatem apud hæreticos, aut saltem rebelles detineretur; non debuit illi ea captivitas fraudi esse; cum illa excusetur, & sic absentem pro præsentem haberi faciat; præsertim in absentia per vincula & captivitatem; & potissimum reipublicæ seu Collegij causâ, l. 1. l. Succurritur Ex quibus causis maiores. Nam hæc captivitas Domino Decano contingit revertenti ex legatione, quam nomine & ad rogatum Capituli susceperat. Esset enim prorsus irrationabile, imò brutale ex tanto officio damnum, si non commodum referre, l. Sed si quis Quædammodum testam. aperiantur. Et cum hæc petitio continuationis in ijs, quæ in actu residentie sunt, & proximè præcedente anno, seu annis fuerint, non tam tendat ad impetrationem consensus in illam, quàm pro certitudine eorum, qui sequente anno pro residentibus reputari debeant; hujusmodi continuatio denegari non potuit: ex quò clerici beneficiati teneantur ad residentiam, & absentes ab ea per subtractionem fructuum, imò etiam privationem beneficii ad illam compelli possint, & ex tunc

De cler. non resid. * Ita ut sola petitio ad hanc declarationem sufficiat, etiam si non obtineatur; & sic sufficiat licentia petita, licet non obtenta: ut contingit in quibusdam alijs juris articulis. *Ubi & ibi Glos. in verb. licentiam De regul. & trans. ad relig. Cum aliqui dicti Capituli statutum de licentia petenda non loquatur de licentia continuationis, sed de admissione ad residentiam, ab eo faciendum, qui in proximo anno non residet; & ad petitionem licentie absentandi pro sequenti anno; ut non rectè trahatur ad petitionem continuationis, quæ nullo jure, vel statuto, vel consuetudine requiritur. Quinimo si dictus Decanus toto illo anno sic abfuisset, non deberet id illi fraudi esse ad amittendum fructus illius anni. Pro residente enim est, qui sic invitatus abest, & residere sine sua culpa, vi præsertim maiore prohibitus, non potest; cum pro residente habendus sit per quem non stat quò minus resideat, Ioan. And. in c. 1. De cler. non resident. in novell. Bald. conf. 357. Insuper vol. 2. Paul. Paris. conf. 32. Licet regulariter vol. 4. Ut etiam pro residente habetur, qui ex mandato Capituli, & pro illius utilitate abest, c. De cetero c. Ad audientiam de cleric. non resid. Parisius d. conf. 32, ut fuit ista dicti Domini Decani absentia. Et sane tantum abest, quòd dicti Domini Decani heredibus denegari possint illius anni fructus; ut etiam prædictum Capitulum cogi possit ad refundendum illis omnia illa damna, quæ dictus Decanus passus est per dictam captivitatem, quæ illi in sua legatione per Capitulum mandata contigit; f. Quod enim legatus, qui legationem non affectavit, in legatione patitur damnum, ab his, qui eum mittunt, nedum ex curiositate sed etiam ex juris necessitate resciri & rescari debet, elegantè Bald. in l. Inter causas §. non omnia D. Mandati, Paris. conf. 156. Vid. processum nu. 30. vol. 4. ne officium illi damnosum & fraudi sit, d. l. Sed si quis; & suo damno sustinere debeat, in quod non incidisset si hanc legationem non suscepisset, l. Si servus §. quod verò D. De furt. Ex his facile animadvertent dicti heredes, quâ spe possint cum dicto Capitulo iure contendere, tam quoad portionem emolumentorum decimarum in mense anni octuagesimi sexti, quàm fructuum anni octuagesimi; & damna per dictam captivitatem passa, si civiliter requisitum in sua reculatione & denegatione perseverabit.*

De peculio Clericorum.

S V M M A R I V M.

Fructus beneficii vacantis.

1. Qualitates plures qui suscipiunt diverso iure censentur.
2. Consuetudo loci intra locum suum conclusit nec ultra extenditur.
3. Mobilis an semper personam sequatur.
4. Domicilium clerici ubi sit.
5. Pensiones rerum locatarum quando pertineant ad heredem usufructuarius.
6. Pensiones censuum & reddituum quando & cui cedant.
7. Beneficij quæra suscipere debet qui fructus illius percipit.
8. Prelatus & eius heres ut & usufructuarius ad satisfactionem